

НОВЫ ЧАС

**ГАЛАДОЎКА ЯК АРГУМЕНТ
У БЕЛАРУСКАЙ ПАЛІТЫЦЫ**

Стар. 6

УСЁ ПАД КАНТРОЛЕМ

«Сітуацыя ў эканоміцы Беларусі складаная, але ўсё пад кантролем», — заявіў міністр эканомікі Мікалай Зайчанка.

Стар. 5

ДРУГІ БОК ЭПІДЭМІ

Гісторыю чалавечтва нельга разглядаць асобна ад гісторыі хваробаў...

Стар. 11

УЛАДЗІСЛАЎ ДРЭМА. БЕЛАРУСКІ СЛЕД ЛІТОЎСКАГА МАСТАКА

ЛІТАРАТУРА НА КОНКУРСНАЙ АСНОВЕ

Стар. 14–15

ЧЫТАЙЦЕ

Ў НАСТУПНЫМ НУМАРЫ!

Нарыс Марыі Мартысевіч

Андрэй Кім

3 цыклу «Новая генерацыя»

ДЗЕНЬ ПЕРАМОГІ

ЗДЫМАК-СІМВАЛ

Аляксей ХАДЫКА

Хрэстаматыйны здымак з выявамі савецкіх салдатаў, якія ўсталёўваюць сцяг Перамогі на карнізе Рэйхстагу на фоне заваяванага Берліна ў маі 1945 года, добра вядомы ва ўсім свеце, а на постсавецкай прасторы — ці не кожнаму.

Шмат хто прыгадае імёны сцяганосцаў, сяржантаў, Герояў Савецкага Саюза Міхаіла Ягорава і Мелітона Кантары. Такая ўжо роля вобразаў і знакаў-сімвалаў, уасобленых выразнымі сродкамі розных відаў мастацтва. Напрыклад, загаварыўшы пра асваенне Луны — адразу прыгадваем кадры высадкі на яе паверхню амерыканскіх астранаўтаў або савецкі лунаход. Як вобразны знак ЗША — непазбежна ўсплыве ў свядомасці статуя Свабоды.

Перанясемся ў думках у Японію — і ўяўляем сабе абрысы гары Фудзіяма, апетай у традыцыйных японскіх жывапісе і графіцы.

Сёння, напярэдадні Дня Перамогі, дарэчы звярнуцца да знакамітых фотаздымкаў карэспандэнта ТАСС Яўгена Халдзея. Яны — вобраз-сімвал, у якім рэальны падзеі выступаюць асновай сюжэта. Гісторыя іх стварэння, асабліва ў апошнія гады, не з'яўляецца таямніцай. Аўтар здымкаў прыгадаў, што адбылася 2 мая 1945 года, праз паўтары дні пасля рашучага штурму Рэйхстага: «Нас там было чацвёрта, але я добра памятаю кіяўляніна Аляксея Кавалёва, які прывязаў сцяг. Я доўга яго фатаграфавалі ў розных позах. Памятаю, што мы ўсе тады добра змерлі... Нам дапамагалі старшыня Абдулхакім Ісмаілаў з Дагестану і мінчук Леанід Горычаў».

Бачым, не абыхлося без нашых землякоў, а шчасліўчыкамі выпала стаць ваярам з бліжэйшай часткі, разведроты 82-й гвардзейскай стралковай дывізіі. А дзе ж Ягораў і Кантары? Як мяркуюць

гісторыкі, з пачатку штурму будынку ўвечары 30 красавіка, калі невялікія групы савецкіх салдат прабіліся ў яго пад агнём фашыстаў, у розных яго частках было змешчана да 40 вялікіх і малых сцягоў: проста кавалкі чырвонай тканіны, часам прымацаваныя да тронка рыдлёўкі ці адламанай аканіцы. Настолькі моцным было жаданне паставіць кропку ў ненавіснай вайне.

Толькі каля 3-й гадзіны ночы 1 мая Ягораў з Кантарыем і замаліт батальёна 150-й дывізіі лейтэнант Аляксей Бераст усталівалі афіцыйны «сцяг № 5» — адзін з дзевяці, загадзя падрыхтаваных камандаваннем 3-й арміі 1-га Беларускага фронту для дзевяці дывізіяў, што штурмавалі цэнтральныя раёны нямецкай сталіцы. Яго і замацавалі ля коннай скульптуры Вільгельма I на ўсходнім фасадзе Рэйхстага.

Таму Ягораў, Кантарыя і Бераст не былі першымі, хто ўвайшоў у Рэйхстаг са сцягам. Сфатаграфавалі іх, як і першых сцяганосцаў, у тлуце і гвалце змагання

ў ноч з 30 красавіка на 1 мая было немагчыма. Але пастановачны здымак, зроблены Халдзеем 2 мая з іншымі, таксама рэальнымі ўдзельнікамі штурму, дасканала перадаў агульнае і значнае, выказанае знакамітымі словамі Аляксандра Твардоўскага:

*Бой идет святой и правый,
Смертный бой не ради славы —
Ради жизни на земле...*

Праўда мастацкага здымка супала з праўдай гістарычнага моманту.

Калі вам выпадае трапіць у Рэйхстаг наведвальнікам-госцем, як гэта красавіцкімі днямі 2009 года адбылося з групай беларускіх журналістаў, запрошаных фундам імя першага канцлера пасляваеннай Заходняй Германіі Конрада Адэнаўэра, вас напэўна многае здзівіць. Асабліва востра гістарычныя кантэксты чытаюцца ў юбілейным 2009 годзе — калі ФРГ спаўняецца 60 год, а падзенню сцягу, што падзяляла савецкі і заходні сектары Берліна, — 20.

«Жыццё на зямлі», здабытае савецкімі салдатамі, адбудовалася ў раз'яднанай Германіі парознаму. У ФРГ ужо ў 1953 годзе быў адноўлены ўзровень даваеннага добрабыту, колькасць насельніцтва да часу аб'яднання краіны вырасла з 40 да 60 мільёнаў. ГДР атрымала іншыя дасягненні. Самы высокі ўзровень насычанасці грамадства службоўцамі «Штгазі», міністэрства дзяржаўнага бяспекі — 1 на 150 грамадзян (нават у СССР 1 супрацоўнік КДБ прыпадаў на 597 жыхароў). І скарачэнне ўласнага насельніцтва за 40 год існавання з 18 да 16 мільёнаў, нягледзячы на жалезную заслону і Берлінскую сцяну.

Германія пасля 9 мая 1945 года атрымала два ўрокі, цвёрда засвоеныя грамадствам. Прышчэпку супраць фашызму. Таму ў Рэйхстагу, які з 1999 года стаў наноў месцам пасяджэнняў Бундэстагу, парламенту аб'яднанай Германіі, экскурсавод пакажа гасцям надпісы, пакінутыя салдатамі пераможнай Савецкай Арміі.

Сведчанні часу, урокі гісторыі, немцы імкнуцца захаваць, каб не паўтараць трагічныя памылкі мінулага. Насупраць логіцы забыцця — надпісы, поўныя дра-

матызму, радасці, гневу, розных пачуццяў, што ўздзімаліся ў сэрцах воінаў у майскія дні 1945 года, — зберагаюцца як сродак абароны супраць вяртання ў таталітарнае мінулае. Магчыма, для вас спецыяльна звернуць увагу на радкі: «Тут быў беларус Ванькевіч». І распавядуць гісторыю, як ужо ў 1990-я гады супрацоўнікі сучаснага Рэйхстагу, якія вывучаюць яго гісторыю, адшукалі і запрасілі ў Берлін пскавіча Міхаіла Мініна — таго, хто першым увечары 30 красавіка 1945 года ўвайшоў у будынак і замацаваў пераможны сцяг над парадным фасадом Рэйхстагу на кароне алегарычнай скульптуры «Германія».

Таму не дзіва, што ўсе савецкія мемарыялы — і знакаміты Воін-вызваліцель у Трэптаў-парку, і помнікі палеглым салдатам у Ціргарцене і Шонхольцэр-Хайдзе — дагледжаны і шануюцца, адрэстаўраваны і прыведзены ва ўзорны парадак. Немцы засвоілі ўрок недаравальнасці ідэй нацыяналістычнага рэваншу, з якімі Германія распаліла другую сусветную вайну.

Але ёсць і іншы ўрок — недапушчальнасці таталітарызму, адваротнага боку фашысцкага медаля, урок, які немцы засвоілі цягам драматычных 45 год паваеннай гісторыі, падзелу і ўз'яднання краіны, досведам рознага жыцця — стваральнага адраджэння ў ФРГ і таталітарнага падпарадкавання асобы дзяржаўнай машыне ў ГДР.

Гэта другая частка ўрокаў свабоды і гуманізму, атрыманых і засвоеных немцамі пасля вайны. Ці можа гэты змест быць прагнаны і намі, нашчадкамі «краіны-пераможцы», пры поглядзе на знакаміты здымак Яўгена Халдзея? Ці можа мы адчуць, што падзенне фашызму было трыумфам чалавечнасці над дыктатурай і прыгнётам? Паўна, так, але давядзецца прызнаць, што да шляху ўсталая свабоды і грамадзянскай свабоды, як да аднаго з магчымых вынікаў другой сусветнай вайны, мы можа звярнуцца толькі праз дзесяцігоддзі па яе завяршэнні. І толькі пры ўмове агульнанацыянальнага засваення таго другога ўроку, які скарыстала пераможная Германія. Прышчэпкі супраць кожнай формы таталітарызму.

ТВДНЭВЫ АГЛЯД

ЛЕПШ ПРАЦАВАЦЬ, ЧЫМ СВЯТКАВАЦЬ

Сяргей САЛАУЁЎ

Вось і скончыліся працяглыя майскія святы. Народ адпачыў, пасадзіў бульбу, з'ездзіў на шашлыкі... Зараз па гарадах і вёсках ходзяць людзі з загарэлымі тварамі, бо надвор'е спрыяла. Але камусьці працяглыя святы відавочна на карысць не пайшлі.

Прыкладам таго, як не трэба адпачываць, можа служыць доктар гістарычных навук, член Геральдычнай рады пры прэзідэнце Беларусі Сяргей Рассадзін. На прэс-канферэнцыі «Развіццё беларускай геральдыкі ў Рэспубліцы Беларусь. Вытокі беларускай сімволікі», ён заявіў, што рамбінны арнамент, які прысутнічае на дзяржаўным сцягу Беларусі, існаваў яшчэ 12 тысяч гадоў таму, калі на зямлі жылі маманты. Паводле яго слоў, арнамент яскрава бачны пры зрэзе біўна маманта Mammutus primus genius.

«Арнамент мае глыбокую гісторыю, яго элементы прасочваюцца нават у культуры цывілізацыі Цэнтральнай Азіі і Кітая. Некаторыя кажуць пра ісламскае прачытанне нашага сцяга, але гэта не так. Мы павінны належным чынам ставіцца да сваёй гісторыі, — падкрэсліў Рассадзін.

Сенсацыйная заява пра тое, што беларусы з'яўляюцца прамымі нашчадкамі мамантаў, уражвае. Але добра і тое, што паходзім ад мамантаў, а не ад знакамітай вавёркі. Ток «белачкі» — дэлірыум трэменс.

Лепш бы спадар Рассадзін браў прыклад з беларускага прэзідэнта. Аляксандр Рыгоравіч нават у выходныя напружана працаваў над паляпшэннем іміджу Беларусі. На тыдні ён даў інтэрв'ю інфармацыйнаму агенцтву «Рэйтэр», дзе заявіў, што Беларусь гатова да лібералізацыі пры умове, што рэформы не дэстабілізуюць эканамічную і палітычную сітуацыю ў краіне.

Закрануў Лукашэнка і такую слізкую тэму, як пытанне пра прызнанне грузінскіх Абхазіі і Паўднёвай Асеціі: «Расія пераконвае Мінск узяць яе за прыклад і прызнаць іх незалежнасць, тады як ЕС не раз казаў, што гэта пашкодзіць кантактам Беларусі з Захадам. Мне хочацца вырашыць яго так, каб не было негатыву ў нашых людзей, каб людзі ўспрынялі дзеянні ўлады як свядомыя, прадуманыя і ўзважаныя», — цытуе прэзідэнта «Рэйтэр».

Ускосна гэта значыць тое, што прызнанне незалежнасці гэтых рэгіёнаў будзе вырашацца залежна ад таго, што прапануе Беларусі Расія і Еўрапейскі Саюз. У залежнасці ад таго, хто заплаціць больш, і будзе вырашацца гэта пытанне.

І тым не менш, А. Лукашэнка вырашыў не ехаць у Прагу. Беларускую дэлегацыю на ўстаноўчым саміце палітыкі «Усходняе партнёрства» Еўрасаюза, які пройдзе 7 мая ў Празе, узначаліць першы віцэ-прэм'ер Уладзімір Сямашка. У склад афіцыйнай дэлегацыі таксама ўключаны міністр замежных спраў Сяргей Мартынаў.

Photo.byMedia.net

Такое рашэнне прыняў сам А. Лукашэнка, «зыходзячы са спецыфікі новай палітыкі». Паколькі яе змест «цалкам прыкладны і ахоплівае сацыяльна і эканамічна значныя кірункі супрацоўніцтва (гандаль, энергетыка, транспарт, міграцыя і г.д.), яе курыраванне аднесена да кампетэнцыі ўрада».

Карацей, для прысутнасці Аляксандра Лукашэнка ў Празе «Усходняе партнёрства» — занадта «дробны бісер». Не прэзідэнцкая гэта справа — вырашаць «прыкладныя пытанні». Вось з'ездзіць на Лоеўскі камбінат будаўнічых матэрыялаў, альбо ў Салігорск для адкрыцця пятага калійнага камбінату — самае тое.

А пакуль нашы навукоўцы выводзяць беларускі род ад мамантаў, а палітыкі вырашаюць глабальныя пытанні, сусветны эканамічны крызіс дабраўся да самага святога. Напярэдадні 65-годдзя Перамогі ў Вялікай Айчыннай вайне ў рэгіёнах Вечныя агні пераводзяць на антыкрызісны рэжым працы.

У Камянцы каля брацкай магілы савецкіх воінаў не гарыць Вечны агонь. Бо, па словах начальніка аддзела ідэалагічнай працы Камянецкага райвыканкама Ірыны Нігерыш, падчас эканамічнага крызісу трэба лічыць капейку. «Ён у нас гарыць у святочныя дні, у нас жа не Брэсцкая крэпасць... А калі ў нас праходзяць святы (23 лютага, дзень вызвалення, дзень горада), мы абавязваем «Гаргаз», і яны падключаюць. Але цэлы дзень ён у нас, вядома, не гарыць... У эканамічны крызіс кожны лічыць капейку...»

На мемарыяльных комплексах зараз усталяваюць газавыя лічыльнікі. Па словах начальніка аддзела жыллёва-камунальнай гаспадаркі Гомельскага гарвыканкама Сяргея Кадола, улады выконваюць рашэнне ўрада: «Снуюць знядаўняга часу правілы ўліку прыроднага газу, якія зацверджаны на ўзроўні ўрада

ў канцы 2008 года. Правілы прадугледжваюць наяўнасць прыбораў уліку газу там, дзе ёсць яго спажыванне».

Вечны агонь у Брэсцкай крэпасці абыходзіцца штомесяц у 5 тысяч долараў. Раней яго ўтрыманне забяспечваў «Газпрам». Аднак сёлета, па словах дырэктара комплексу «Брэсцкая крэпасць-герой» Валерыя Губарэнкі, падобная дамова пакуль не падпісана. «Газпрам» скончыў усе плацэжы ў гэтым годзе. А на наступны год дамовы з ім няма. За газ плаціць Рэспубліка Беларусь з бюджэту.

У Беларусі шмат Вечных агнёў, якія ўключаюцца толькі на святы. Але ёсць, ёсць магчымасць запаліць іх ізноў! Ізноў жа, за кошт эканоміі дзяржаўных сродкаў. 5 мая Аляксандр Лукашэнка падпісаў закон «Аб амністыі ў сувязі з 65-годдзем вызвалення Беларусі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў».

Як адзначаецца ў паведамленні прэс-службы прэзідэнта, амністыя «не будзе насіць шырокага характару». Традыцыйна вызваляюцца ад крмінальнай адказнасці льготныя катэгорыі асоб, што ўчынілі злачынствы, якія не ўяўляюць вялікай грамадскай небяспекі, і менш цяжкія злачынствы. Амністыі падлягаюць таксама асобы, асуджаныя за менш цяжкія злачынствы — пры адбыцці не менш адной чвэрці тэрміну пакарання; за асобныя цяжкія эканамічныя злачынствы — пры адбыцці не менш адной траціны тэрміну пакарання. Вызвалены таксама будучыя асобы, што ўчынілі любое злачынства, калі да заканчэння тэрміну адбывання пакарання засталася менш за год.

Як заявіў у ПП НС выканаўца абавязкаў міністра ўнутраных спраў Анатоль Куляшоў, у выніку амністыі будзе вызвалена каля 4,5 тысячы чалавек, мяркуюемая эканомія сродкаў рэспубліканскага бюджэту складзе 2 мільярда рублёў.

ФІГУРЫ ТЫДНЯ

АНДРЭЙ МЕЗІН

Ад 24 красавіка ў Швейцарыі праходзіць 73-ці чэмпіянат свету па хакеі з шайбай. Каманда нашай краіны бярэ ўдзел у матчах элітнага дывізіёну. Напярэдадні чвэрцьфіналу з расійскай зборнай (чэмпіёнамі свету) варатар хакейнай зборнай Беларусі Андрэй Мезін парадаваў аптымістычным настроем беларускіх заўзятараў сваімі выказваннямі ў інтэрв'ю газеце «Прэсбол». «Чамусьці нехта лічыць, што мы задаволімся месцам у васьмёрцы. Гэта ўжо было, час выходзіць у паўфінал. Па-першае, трэба стрымаць прагназуемы напор расіян у дэбюце. Калі гэта атрымаецца, у другім перыядзе амаль дакладна з'явіцца шанцы забіць і ў іх вароты. Тады, можна не сумнявацца, яны пабягуць «выратаваць Расію», пачнуць цягаць шайбы па адзіночцы. І тут — глеба для развіцця нашага поспеху. Мне не прызвычайвацца выцягваць па паўсотні кідкоў за матч. Галоўнае, каб не ўсе былі з забойных пазіцый. Разліем перад Расіяй беларускае балота. А калі трэба будзе, і падпалім яго...» — папярэдзіў расійскі хакеістаў Андрэй Мезін. Аднак не атрымалася. Зборная Беларусі прайграла.

СЯРГЕЙ РАССАДЗІН

Прыхільнікам новых тэорый, відавочна, не магло не спадабацца «адкрыццё» доктара гістарычных навук, члена Геральдычнага савета пры прэзідэнце Рэспублікі Беларусь Сяргея Рассадзіна. На прэс-канферэнцыі «Развіццё беларускай геральдыкі ў Рэспубліцы Беларусь. Вытокі беларускай сімволікі» доктар гістарычных навук падзяліўся з журналістамі сенсацыйным фактам: аказваецца, арнаменту на цяперашнім дзяржаўным сцягу мы абавязаныя мамантам. Паводле слоў навукоўца, у рамбінным элеменце арнаменту яскрава бачныя контуры зрэзу біўна маманта.

НАТАЛЛЯ ПЯТКЕВІЧ

«У сваёй новай кнізе «Гістарычныя вытокі і лёсы дзяржаўных сімвалаў Беларусі» я прыводжу шэраг аргументаў на карысць хрысціянскага бачання сцяга. Чырвоны колер — гэта колер пакутніцтва, вечнага жыцця; зялёны — гэта сімвал вечнасці», — растлумачыў спадар Рассадзін. Шкада, не дажылі маманты да асэнсавання іх ролі ў станаўленні савецкай і постсавецкай сімволікі Беларусі.

Першы намеснік кіраўніка адміністрацыі прэзідэнта Беларусі Наталля Пяткевіч паведала журналістам, што ў часы крызісу людзям хочацца «казкі», а не жахаў.

Выступаючы на форуме «СМІ ў эпоху глабальнага эканамічнага крызісу», спадарыня Пяткевіч зазначыла, што нагнаганне негатывнай інфармацыі для журналістаў з'яўляецца сродкам павялічыць наклад, але палюхае людзей, нават калі для іх страху няма аб'ектыўных прычынаў. «Калі цяжка, няўжо хочацца глядзець жахі? Не, часам хочацца і казкі», — сказала чыноўніца. Пяткевіч заклікала журналістаў прытрымлівацца балансу, калі падаецца інфармацыя. Толькі не пазначыла, якія суадносіны «казак» і «жахаў» найбольш аптымальныя для псіхікі чытача.

Акрамя таго, Наталля Пяткевіч падзялілася сваімі меркаваннямі адносна маральна-этычнага стану айчыннай журналістыкі: «Усё ж такі атрымалася захаваць, у адрозненні ад інстытутаў журналістыкі іншых краін, прыстойнасць і адказнасць». Відаць, спадарыня Пяткевіч не чытала артыкулаў у «Советской Белоруссии» — газеце адміністрацыі прэзідэнта, калі на прадстаўнікоў апазіцыі выліваецца мора бруду, а людзі выстаўляюцца як неадэкватныя асобы.

Падрыхтавала Вольга Хвоін

▶ ПРЭС-КАНФЕРЭНЦЫЯ

УСЁ ПАД КАНТРОЛЕМ

Вольга ХВОІН

«Сітуацыя ў эканоміцы Беларусі складаная, але ўсё пад кантролем», — заявіў міністр эканомікі Мікалай Зайчанка на прэс-канферэнцыі, падводзячы вынікі сацыяльна-эканамічнага развіцця краіны за першы квартал бягучага года.

Крызіс кампенсуем будаўніцтвам

Мікалай Зайчанка адзначыў, што тэмпы росту валавога ўнутранага прадукту ў першым квартале гэтага года склалі 101,1 працэнта да ўзроўню аналагічнага перыяду 2008 года, пры прагнозе на год 110–112 працэнтаў. Пры гэтым міністр падкрэсліў, што Беларусь — адна з нямногіх краін, дзе захоўваецца станоўчая дынаміка гэтага паказчыка. Паводле яго слоў, найбольш ад эканамічнага крызісу пацярпела прамысловасць. Спад назіраецца ў аўтамабілебудаванні, вытворчасці трактароў і сельскагаспадарчай тэхнікі — каля 30 працэнтаў. Звязана гэта найперш з тым фактарам, што галіна на 70 працэнтаў арыентавана на экспарт. У студзені — сакавіку індэкс фізічнага аб'ёму прамысловай прадукцыі склаў 95,5 працэнта да ўзроўню аналагічнага перыяду мінулага года.

Чыноўнікі прагназуюць, што па выніках паўгода гэты паказчык будзе на ўзроўні 97 працэнтаў. Эканамічны крызіс пачаў аказваць уплыў на прамысловасць краіны яшчэ з восені 2008 года. Тады праявілася тэндэнцыя зніжэння індэкса прамысловай вытворчасці да ўзроўню кожнага папярэдняга месяца. У выніку вытворчасць

Photo: ByMedia.Net

прамысловай прадукцыі ў снежні да ўзроўню жніўня 2008 года склала 78,2 працэнта. Найлепш пачуваюцца паліўная, нафтахімічная і металургічная галіны прамысловасці, у якіх адзначаецца станоўчая дынаміка вытворчасці.

У Міністэрстве эканомікі адзначаюць, што станоўчага паказчыку ВУП ўдалося дасягнуць за кошт кампенсуючых галінаў: будаўніцтва і будаўніча-мантажных работ, харчовай прамысловасці і гандлю. За першы квартал было ўведзена ў эксплуатацыю 1327,4 тысячы квадратных метраў агульнай плошчы жылых дамоў, што складае 22 працэнта ад гадовага плану. Да канца верасня мяркуецца здаць у эксплуатацыю 5 тысяч квадратных метраў жылля. Аб'ём вытворчасці сельскагаспадарчай прадукцыі па выніках першага квартала павялічыўся ў параўнанні з аналагічным перыядам на 6,3 працэнта. На пытанне журналістаў, як атрымалася вывесці на дадатны ўзровень паказчыкі працы харчовай галіны ў міжсезонны час, Мікалай Зайчанка патлумачыў, што, у прыватнасці, павялічылася вытворчасць малака і малочнай прадукцыі.

Вытворчасць спажывецкіх тавараў у першым квартале 2009 года склала 100,5 працэнта да ўзроўню студзеня — сакавіка 2008 года (прагноз на год 112–113 працэнтаў).

«Сёння мы не маем на мэце дасягнуць нейкага ўзроўню ў працы эканомікі, але імкнёмся захаваць станоўчую дынаміку з захаваннем нарматыўных запасаў гатовай прадукцыі на складах», — падкрэсліў міністр эканомікі.

Што тычыцца інвестыцый у асноўны капітал, то ў першым квартале гэтага года іх аб'ём узрос на 20 працэнтаў у параўнанні з аналагічным перыядам мінулага года. Па выніках шасці месяцаў плануецца выйсці на паказчык у 15–20 працэнтаў прыросту.

3 мінус атрымліваем плюс

У знешнеэканамічнай дзейнасці па-ранейшаму назіраецца спад. Аб'ём знешняга гандлю таварамі і паслугамі, разлічаны па метадалогіі плацежнага балансу, за студзені — люты склаў 7 мільярдаў долараў ЗША. У тым ліку

экспарт — 3,1 мільярды долараў, імпарт — 3,9 мільярды долараў. У параўнанні са студзенем — лютым 2008 года аб'ём знешняга гандлю таварамі і паслугамі склаў 61,7 працэнта пры прагнозе на год 116,2–117,7 працэнта, экспарт — 55 працэнтаў (прагноз — 117–118,5 працэнта), імпарт — 68,2 працэнта (прагноз — 115,5–117 працэнтаў). За першыя два месяцы бягучага года па метадалогіі плацежнага балансу склалася адмоўнае сальда знешняга гандлю таварамі і паслугамі — 815 мільянаў долараў (па прагнозу на 2009 год велічыня адмоўнага сальда мусіць быць 1470–1500 мільянаў долараў).

Міністр эканомікі Мікалай Зайчанка адзначыў спад рэнтабельнасці вытворчасці. У цэлым па краіне за першыя два месяцы рэнтабельнасць склала 7,7 працэнта супраць 14,2 за аналагічны перыяд 2008 года.

У справядзачы Мінэканомікі адзначаецца, што ў рэспубліцы «мае месца няпоўная занятасць, абумоўленая вымушаным пераходам асобных вытворчасцяў на скарачаны графік працы». Але «сітуацыя на рынку працы застаецца кантралюемай і кіруемай, а рэжым вымушанай няпоўнай занятасці выкарыстоўваецца як антыкрызісная мера і праяўленне сацыяльнай адказнасці з боку наймальнікаў у адносінах да работнікаў». На фоне гэтых працэсаў у міністэрстве канстатуецца рост рэальнай заробтнай платы ў студзені — сакавіку на 3,6 працэнта.

Мікалай Зайчанка паведаміў, што не з'яўляецца прыхільнікам рэзкай дэвальвацыі і цяпер «не бачыць падстаў для разовай дэвальвацыі беларускага рубля». Паводле папярэдніх прагнозаў, інфляцыя ў красавіку бягучага года не перавысіць 0,6 працэнта, а па выніках чатырох месяцаў складзе 6,7 працэнта (аналагічны перыяд 2008 года — 5,3 працэнта). «Мы стартвалі з вельмі

высокай інфляцыяй, што было накіравана студзенскай дэвальвацыяй і ростам тавараў на жыллёва-камунальныя паслугі», — адзначыў міністр эканомікі. Па выніках паўгоддзя інфляцыя прагназуецца на ўзроўні 8 працэнтаў. Прагноз на 2009 год пакуль не карэктуюцца і застаецца ў межах 11 працэнтаў. «На другое паўгоддзе застаецца 3 працэнта інфляцыі. Гэта вельмі аптымістычна, складана, але рэальна», — лічыць міністр.

Рыхтуюцца палёгкі

Сярод мераў, якія дазваляць лібералізаваць умовы працы беларускіх прадпрыемстваў, намеснік міністра эканомікі Андрэй Тур назваў плануемую адмену ліцэнзавання 14 відаў дзейнасці. Адпаведны праект указу знаходзіцца ў фінальнай стадыі распрацоўкі. Змены закрануць найперш сферу паслуг: турызм, рознічны гандаль, адукацыю, транспарт, страхаванне, натарыяльныя і рэальтарскія паслугі. Па падліках Мінэканомікі, выключэнне нават аднаго віду ліцэнзавання рознічнага гандлю дазволіць скараціць колькасць ліцэнзій больш чым на 40 працэнтаў.

Вядзецца праца па скарачэнню колькасці адміністрацыйных працэдур. Напрыклад, органы санітарнага кантролю скарацілі іх амаль на 60 працэнтаў, Міністэрства аховы здароўя — на 30 працэнтаў. Паводле Андрэя Тура, цяпер распрацоўваюцца праекты ўказаў па арэндзе, кантрольнай дзейнасці, разглядаецца магчымасць унясення змяненняў у Адміністрацыйны кодэкс Беларусі.

У Міністэрстве эканомікі адзначаюць і поспыт на спрощаную сістэму падаткаабкладання. На 1 студзеня 2009 года па спрошчанай схеме падаткі сплывалі 35 тысяч прадпрыемстваў і юрыдычных асобаў, цяпер гэтай палёгкай карыстаюцца 65,6 суб'ектаў гаспадарання.

▶ КАМЕНТАР

БУДЖЕМ ПРАЦАВАЦЬ НА СКЛАД

Мы звярнуліся па каментар аптымістычных прагнозаў міністра эканомікі Мікалая Зайчанкі да вядомых у краіне эканамістаў Станіслава Багданкевіча і Леаніда Злотнікава.

Станіслаў Багданкевіч

Былы старшыня Нацыянальнага банка Беларусі Станіслаў Багданкевіч сцвярджае, што запланаваны ўрадам рост сацыяльна-эканамічных паказчыкаў абсурдны. «Я думаю, што дасягнуць зададзеных лічбаў можна, калі працаваць на склад. Сёння запасы гатовай прадукцыі аграмадныя, але калі лічыць вытворчасць па канечных спажывецтвах, то ў нас будзе мінус. Калі паставіць мэту, гнаць вал дзеля паказчыкаў, то можна мець любы вынік. Але гэта злычынства пераводзіць сыравіну ў неліквідны прадукт», — адзначае эксперт. Станіслаў Багданкевіч лічыць, што ўжо цяпер ёсць падставы для дэвальвацыі рубля. Найперш — гэта дэфіцыт гандлёвага балансу. «Але калі Беларусь скарыстаецца міжнароднымі крэдытамі, то да першага ліпеня застаецца нейкі

запас трываласці і дэвальвацыі можна пазбегнуць», — гаворыць экс-старшыня Нацбанку.

Што тычыцца даволі невысокага ўзроўню інфляцыі, які хоча бачыць урад напрыканцы года, то для Багданкевіча рэсурсы, за кошт якіх мяркуецца выйсці на запаветныя 11 працэнтаў, ёсць таямнічай. «Я не бачу, за кошт чаго можна выйсці на такі адносна нізкі ўзровень інфляцыі. У нас уведзены высокія мытныя зборы на шэраг тавараў, гэта найперш паўплывае на рост цэн, — адзначае эксперт. — Думаю, што запланаваны паказчык трэба павялічыць у два разы. У нас часам штучна стрымліваюцца цэны, і рабіць доўгатэрміновыя прагнозы мне цяжка. Можна адміністрацыйна трымаць цэны, але рана ці позна інфляцыя выявіцца. У кароткатэрміновым перыядзе

Леанід Злотнікаў

адміністрацыйныя меры даюць вынік, але не на працягу доўгага часу».

Эканаміст Леанід Злотнікаў не згодны з меркаваннем міністра эканомікі Мікалая Зайчанкі наконт таго, што «ўсё пад кантролем». «Цяпер Беларусь патрэбныя знешнія пазыкі, каб падтрымаць эканоміку, але яны непадкантрольныя беларускаму ўраду. Калі пазыкаў не будзе, ці будуць у меншым памеры, наўрад ці атрымаецца выйсці на

запланаваныя лічбы развіцця. Пакуль невядома, ці атрымаем пазыку ад Расіі, другі транш ад МВФ. Знешнія фактары вельмі ўплываюць на стан спраў у Беларусі», — адзначае эканаміст.

Таксама ён звяртае ўвагу на той факт, што з 2006 года Беларусь актыўна брала кароткатэрміновыя замежныя пазыкі. «Летась мы вярнулі толькі 950 мільянаў долараў працэнтаў па прамых замежных інвестыцыях, — тлумачыць эксперт. — Сёлета, паводле маіх ацэнак, мы мусім затраціць каля дзесяці мільярдаў на выплату асноўных пазыкаў і перакрыццё адмоўнага сальда гандлёвага балансу».

Што тычыцца адносна пазітыўнай статыстыкі і шэрагу пунктаў, то Леанід Злотнікаў дапускае наяўнасць прыпісак. «Я ведаю пра факты, калі кіраўнікоў прадпрыемстваў запрашаюць у мясцовыя органы ўлады, просяць іх не паказваць страты і ўносіць у справядзачы хоць невялікія прыбыткі. Такім чынам вертыкаль аказвае своеасаблівы ціск на гаспадарнікаў».

ГРАМАДСТВА

▶ ПРАВЫ ЧАЛАВЕКА

ГАЛАДОЎКА ЯК АРГУМЕНТ
У БЕЛАРУСКАЙ ПАЛІТЫЦЫ

Марыя КРУК

За час кіравання Лукашэнка галадоўка неаднаразова выкарыстоўвалася прадстаўнікамі апазіцыйнага асяродку як сродак дамагчыся вырашэння праблемы ці хаця б звярнуць на яе ўвагу часткі грамадства і міжнароднай супольнасці. Галадалі палітыкі, парламентарыі, палітвязні, моладзь, хворыя тубдыспансеру ў Наваельні, вернікі царквы «Новае жыццё». Відавочна, бліжэйшым часам кропка ў гэтым ланцужку пастаўлена не будзе, бо іншыя метады дагрукання да «моцных гэтага свету» ў цяперашняй Беларусі выяўляюцца нядзейснымі.

Ад 16 красавіка галадоўку ў следчым ізалятары № 1 трымае жыхар Ваўкавыска Мікалай Аўтуховіч — адзін з лідэраў прадпрыемальніцкага руху. Яго разам з Юрыем Лявонавым і Уладзімірам Асіпенкам арыштавалі на пачатку лютага гэтага года па абвінавачванні ў падпале маёмасці. Нагадаю, раней Мікалай Аўтуховіч і Юры Лявонаў ужо былі судзімыя, тады арганізацыя «Міжнародная амністыя» прызнала іх вязнямі сумлення.

Галадоўка для Аўтуховіча — адзіны законны пратэст ва ўмовах турмы супраць беззаконня і самаўпраўнасці следчых органаў, адсутнасці пракурорскага нагляду за ходам расследавання яго справы. На знак салідарнасці з Мікалаем Аўтуховічам, якога праваабаронцы прызнаюць палітвязнем, бестэрміновую галадоўку абвясцілі шэраг палітыкаў і грамадскіх дзеячаў. Сярод іх — Аляксандр Казулін, Андрэй

Мікалай Аўтуховіч

Кім, Мікалай Статкевіч, Сяргей Скрабец, сябры арганізацыі «Малады Фронт» Наста Палажанка, Мікалай Дземідзенка, Андрэй Цянюта, Арцём Дубскі, лідэр каардынацыйнай рады прадпрыемальнікаў Аляксандр Макаеў, былы міністр і амбасадар Міхаіл Марыніч. Удзельнікі галадоўкі салідарнасці патрабуюць справядлівага разгляду справы ваўкавыскіх прадпрыемальнікаў і іх вызвалення, а таксама рэабілітацыі ўсіх былых палітвязняў краіны.

Экс-кандыдат у прэзідэнты і былы палітвязень Аляксандр Казулін звярнуў увагу на той факт, што галадоўка — гэта паказальная акцыя для палітыкаў Захаду, якія мусяць кіравацца мараллю, калі прымаюць свае рашэнні аб пашырэнні дыялогу з беларускім рэжымам. «Такім вялікім колам людзей, моладзі мы заяўляем пра тое, што ў нашай краіне ёсць палітвязні і палітрэпрэсаваныя. Мы заяўляем пра тое, што ў нашай краіне, нягледзячы на так званыя «дыялог» і «лібералізацыю», узмацняюцца палітычныя рэпрэсіі. Мы заяўляем пра тое, што ў нашай краіне няма абароны ў законе для простага грамадзяніна, бо сістэма правосуддзя разбураная да асновы, — адзначыў палітык. — Таму мы патрабуем самага простага:

Трэці дзень галадоўкі

Для галадаючых — вада і кнігі

каб у нашай краіне выконваліся законы, каб яны былі справядлівымі і датычыліся ўсіх — ад простага грамадзяніна да прэзідэнта. Мы не чакаем, што суд будзе справядлівы, але хочам паказаць нашаму грамадству і еўрапейскай супольнасці, што гаварыць пра сістэмную лібералізацыю не даводзіцца. Ёсць толькі паказальныя моманты, каб еўрапейцы не раздражняліся. І тое, што будзе адбывацца далей, гэта пытанне маральнай адказнасці тых, хто прымае рашэнне аб братанні з апошнім дыктатарам Еўропы».

Чацвёрта ўдзельнікаў галадоўкі — Наста Палажанка, Мікалай Дземідзенка, Андрэй Цянюта і Арцём Дубскі — падчас гэтай акцыі будуць знаходзіцца ў памяшканні сядзібы партыі БНФ. Кіраўніцтва партыі вылучыла для іх невялічкі пакойчык.

Паводле слоў лідэра партыі БНФ Лявона Баршчэўскага, гаворка найперш ідзе пра тое, каб суд над актывістамі прадпрыемальніцкага руху быў адкрытым. «Мы далучаемся да патрабаванняў удзельнікаў акцыі і лічым, што да яе мусяць далучацца людзі, ці прынамсі падтрымаць матэрыяльна сем'і рэпрэсаваных. Як бацька, педагог, як чалавек з вялікім палітычным досведам, удзельнік палітычнай галадоўкі ў Вяроўным савеце ў красавіку 1995 года, я хачу сказаць, што Лукашэнка мы гэтым нічога не дакажам. Але я не магу сказаць: «Не рабіце», бо я салідарны з гэтымі патрабаваннямі», — падкрэсліў палітык. Асноўны пасыл удзельнікаў галадоўкі — салідарнасць.

Пра гэта ж казаў і былы палітвязень Мікола Статкевіч. «Зараз ідзе правёрка салідарнасці, і калі не будзе праяўлена салідарнасць з нашага боку, і як рэакцыя на яе — салідарнасць дэмакратычнай супольнасці свету, тады зноў пачнецца эскаляцыя рэпрэсіяў, тады зноў прыйдуць па нас, — заявіў палітык. — Таму мы мусім праявіць гэту салідарнасць, не кажучы пра маральныя аспекты. Галадоўка на Валадарцы — я таксама трымаў

там галадоўку, — гэта адзіны спосаб уздзеяння: «Выпусціце мяне, інакш я памру. Я гатовы памерці, калі не дачакаюся справядлівасці». Галадоўка салідарнасці звонку не такая драматычная, не нясе такой пагрозы жыццю. Але гэта цяпер, мабыць, адзіны эфектыўны сродак, які застаўся ў нас, каб давесці нашаму і сусветнаму грамадству пра тое, што адбываецца ў Беларусі».

Акрамя галадоўкі салідарнасці цягам мая штодзень будуць адбывацца вулічныя акцыі і пікеты, якія таксама павінны прыцягнуць увагу да сітуацыі з Аўтуховічам, Лявонавым, Асіпенкам, а таксама да падзей на міжнароднай арэне, звязаных з Беларуссю. Цяпер штовечар моладзь выходзіць на Кастрычніцкую плошчу з партрэтамі вязняў. 1 мая ўдзельнікаў акцыі салідарнасці каля СІЗА на вуліцы Валадарскага супрацоўнікі АМАПа «выціснулі» ад будынка на некалькі кварталаў. Пры гэтым амапаўцы выхоплівалі з рук актывістаў партрэты вязняў, рвалі іх. Заціснутыя ў кола людзей білі цішчом па нырках, спінах, нагах.

3 мая спецназаўцы выціснулі маладых людзей з Кастрычніцкай плошчы і, узяўшы іх у кола, вывелі з цэнтра горада. 4 мая прэзентыўна (быццам бы для праверкі дакументаў) былі затрыманыя лідэры моладзевых рухаў Артур Фінкевіч, Мікола Дземідзенка, Антон Койпіш. У той жа дзень супрацоўнікі АМАПу перапісалі пашпартныя дадзеныя журналістаў, якія здымалі акцыю.

Пакуль што абыходзіцца без брутальных паказальных разгонаў: відавочна, улады не хочучь псаваць створаную карцінку лібералізацыі напярэдадні саміту «Усходняга партнёрства». Разам з тым усім зразумела, што як толькі знікне патрэба быць «ветлівым», беларускі рэжым вернецца да ранейшай практыкі адкрытага прэсінгу актывістаў апазіцыі, тым больш што ніякіх сістэмаў стрымання і супрацьвагі для ўлады створана не было. Між іншым, у тым ліку і на гэтыя акалічнасці імкнуцца звярнуць увагу ўдзельнікі галадоўкі салідарнасці.

Найбольш вядомы прэзідэнт галадоўкі як формы палітычнай барацьбы звязаны з галадоўкай пратэсту ў турме Лонг Кэш на поўначы Ірландыі. Тады на працягу 217 дзён, з сакавіка па кастрычнік 1981 года, у галадоўцы ірландскіх рэспубліканцаў з патрабаваннем прызнаць за імі палітычны статус прынялі ўдзел 23 вязні. Дзесяць сябраў з ірландскага рэспубліканскага войска і ірландскага войска вызвалення памерлі ад голоду да таго, як пратэст быў спынены 3 кастрычніка 1981 года. Першай ахвярай галадоўкі стаў Роберт Сэндс — ірландскі патрыёт, паэт, пісьменнік, добраахвотнік часовага ірландскага рэспубліканскага войска. Падчас знявольнення ён быў абраны сябрам парламента Паўночнай Ірландыі.

КАМЕНТАР

Праваабаронца Алег Волчак, які займаецца зборам матэрыялаў па справе Мікалая Аўтуховіча, Юрыя Лявонава і Уладзіміра Асіпенкі, паведаміў, што зварот да генеральнага пракурора Рыгора Васілевіча з альтэрнатыўнымі меркаваннямі па прад'яўленаму абвінавачванню, а таксама патрабаваннямі вызваліць вязняў і надаць галоснасць ходу расследавання далучаны да матэрыялаў крымінальнай справы. Адпаведны ліст праваабаронцы атрымалі з пракуратуры Гродзенскай вобласці ў пачатку мая. Алег Волчак расцэньвае гэта як станоўчы факт, а таксама спадзяецца, што да 16 мая будзе прынятае рашэнне аб змяненні меры стрымання вязням.

Цяпер вядома толькі тое, што следства працягнулі да трэцяга чэрвеня, але ніякіх следчых дзеянняў з арыштаванымі за гэты час не праводзілася. «Бацька Юрыя Лявонава паведаміў, што ўсе размовы вядуцца вакол знойдзенага ў Ваўкавыску гранатамёта, выбуховых рэчывах, да якіх нібыта могуць мець дачыненне арыштаваныя. Гаворкі пра падпалы маёмасці, што ўласна інкрывінуецца актывістам прадпрыемальніцкага руху, не вядзецца, — расказвае Алег Волчак. — Наколькі мы ведаем, ніхто з вязняў не пайшоў на супрацоўніцтва са следствам, бо ніхто не лічыць сябе вінаватым».

Ад 16 красавіка Мікалай Аўтуховіч трымае галадоўку і цяпер мае праблемы са здароўем. Тым больш, што пасля 74-дзённай галадоўкі падчас папярэдняга знявольнення тры гады таму Аўтуховіч хварэе на панкрэатыт. Сваякі спрабавалі перадаць яму чыстую пітную ваду, але прынялі толькі шэсць бутэлек. Узяць лекі, акрамя вітамінаў, супрацоўнікі следчага ізалятара адмовіліся.

Праваабаронцы звярнуліся ў арганізацыю Amnesty International, каб яна ўзяла пад кантроль справу. Усе дакументы па справе былі прынятыя, прадстаўнікі арганізацыі паабяцалі весці маніторынг.

Бліжэйшым часам адбудзецца сустрэча сваякоў Мікалая Аўтуховіча, Юрыя Лявонава і Уладзіміра Асіпенкі з кіраўніком офіса АБСЕ ў Беларусі спадаром Хансам-Йоханам Шмідтам.

Па інфармацыі Алега Волчака, былы палітвязень Аляксандр Казулін, які запрошаны на саміт «Усходняе партнёрства» ў Прагу, таксама мае ўсю даступную інфармацыю па справе і збіраецца абмеркаваць сітуацыю падчас сваіх сустрэчаў з еўрапейскімі палітыкамі.

15 МАЯ, ПЯТНІЦА

05.35 Камедыіны серыял «Як сказаў Джым» (ЗША). 5-я серыя.
06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 23.55 Навіны.
06.05 Дзень спорту.
06.10, 07.05, 08.10 «Добрай раніцы, Беларусь!».

06.00, 06.30, 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00 Нашы навіны.
06.05 АНТ прадстаўляе: «Наша раніца».
09.05 «Рудая». Шматсерыйны фільм.
10.05 Прэм'ера. «Шальны анёл». Шматсерыйны фільм.

12.40 «Званая вячэра».
13.30 «24 гадзіны».
13.50 «Дабры дзень, доктар!»
14.20 «Далёкія сваякі».
14.40 «Гадкае качаня». Моладзевы серыял.

21.00 Камедыйна меладрама «Анатомія Грэй-4» (ЗША).
23.20 Хакей. НХЛ. Матч тыдня.
07.00 Добрай раніцы, Расія!
09.15 Тэлесерыял «Кармеліта». 73 серыя.

09.30 Аўтаспорт. Чэмпіянат свету ў класе «Турынг». Часопіс.
10.00 Веласпорт. «Тур Італіі». 6-ы этап.
11.00 Футбол. Чэмпіянат Еўропы да 17 гадоў у Германіі. Групувы этап. Германія - Нідэрланды.

16 МАЯ, СУБОТА

06.25 Моладзевы серыял «Сэрца акіяна» (Францыя).
06.50 Брытва Оккама.
07.15 Існасць.
07.45 Дзень спорту.
07.55 «Добрай раніцы, Беларусь!».

09.05 «Шчаслівыя разам». Камедыіны серыял.
09.35 «Здароўе».
10.20 «Смак».
11.00 «Казка пра цара Салтана». Мультифільм.

19.05 «Рэпарцёрскія гісторыі».
19.30 «24 гадзіны».
20.00 «СТБ-спорт».
20.10 «Сусветны блокбастар»: «Паліўнічыя за розумам». ЗША-Фінляндыя-Вялікабрытанія, 2004 г.

13.00 Аляксандр Дамагараў і Уладзімір Ілін у дэтэктыве «Вяртанне Турэцкага». Фільм 8. 1 серыя.
14.00 Весткі.
14.20 Прыгодніцкі фільм «Сэрцы трох». 1997 г.

10.50 Веласпорт. «Планета Армстронг». Часопіс.
11.00 Футбол. Чэмпіянат Еўропы да 17 гадоў у Германіі. Паўфінал.
12.00 Футбол. Чэмпіянат Еўропы да 17 гадоў у Германіі. Паўфінал.

ТЭЛЕТЫДЗЕНЬ

17 МАЯ, НЯДЗЕЛЯ

07.25 Прыгодніцкі фільм «Выска скарбаў» (СССР).
08.30 Альманах вандраванняў.
09.00, 12.00, 15.00 Навіны.
09.05, 11.55 «Беларусь. Гісторыя Перамогі».
09.10 Арсенал.
09.40 Камедыіны серыял «Як сказаў Джым» (ЗША).
10.10 Культурныя людзі.
10.45 Усе стыхіі.
11.20 У свеце матораў.
12.10 Залатая калекцыя савецкага кінематографа. Камедыя «Гараж» (СССР).
14.05 Дакументальны цыкл «Мая праўда». Лія Ахеджакава (Украіна).
15.10 Навіны рэгіёна.
15.35 Nota Bene.
16.05 Прэм'ера. Фантастычны серыял «Паверхня» (ЗША). 1-я і 2-я серыі.
17.55 Суперлато.
18.55 «Зорныя танцы».
20.35 «Спортлато 5 з 36». Забаўляльнае шоу.
21.00 «Панарама тыдня» з Юрыем Пракопавым.
22.10 Футбол. Ліга чэмпіёнаў УЕФА. Відэа-часопіс.
22.40 Баявік «Эскадрылля «Лафайет» (Вялікабрытанія - ЗША).

07.00 АНТ прадстаўляе: «Нядзельная раніца».
08.00, 09.00 Нашы навіны.
09.05 Нядзельная пропаведзь.
09.20 «Шчаслівая разам». Камедыіны серыял.
09.50 «Шалалупныя нататкі» з Дзмітрыем Крыловым.
10.10 Пакуль усе дома.
11.00 Фазэнда.
11.35 «Разумніцы і разумнікі».
12.20 «Ранішняя пошта».
13.05 «Зваротны адлік». «Палюбоўнікі Вялікай Мядзведзіцы».

13.35 «Пеця і Чырвоны Капялюшык». Мультфільм.
13.50 Джулія Робертс у камедыі «Сталёвыя магноліі».
16.00 Нашы навіны.
16.15 Навіны спорту.
16.20 Нядзельны «Ералаш».
16.35 АНТ прадстаўляе: «Рэкламная паўза».
17.25 «Песні майёй краіны». Фінал.
20.00 Контуры.
21.05 «Дыханне планеты».
21.40 Вострасюжэтны фільм «Знак лёсу».
23.40 «Камедзі Клуб».
00.10 Пірс Броснан у камедыі «Знікненні Кевіна Джонсана».

06.45 «Правера на сабе».
07.30 «Вовачка - 4». Камедыіны серыял.
08.20 «Кіно»: Віталь Юшкоў і Наталля Фларэнская ў фільме «Алеша». СССР, 1980 г.
09.30 «Дабры дзень, доктар!».
10.00 Відавочка прадстаўляе: самае смешнае».
10.55 «Вялікі сняданак».
11.30 «Каханне Маё». Камедыіны серыял.
12.30 «Аўтапанарама».
13.00 «Залатая калекцыя»: Сяргей Парфёнаў і Альберт Філозаў у фільме «Залатая баба». СССР, 1986 г.
14.30 «Дарагая перадача».
15.00 «Культурнае жыццё» з Аляксандрам Ефрэмавым.
15.30 «Прыватныя гісторыі».
16.30 «24 гадзіны».
16.50 Дыялогі аб музыцы.
18.00 «Фантастычныя гісторыі».
19.00 «Аўтапанарама».
19.30 «Тыдзень». Інфармацыйна-аналітычная праграма.
20.30 «Фільм тыдня»: «Толькі пасля вас». Францыя, 2003 г.
22.35 «Спартовы тыдзень».
22.55 «Сусветны бокс».
23.50 «Агенцтва «Залатая куля». Серыял.

08.10 Дабравест.
08.35 Мір вашаму дому.
08.50 Бухта капітанаў.
09.30 Наша пяцёрка.
10.00 Мультфільм.
10.20 Прыгодніцкі серыял «Капітан Нэма» (СССР). Заклучная серыя.
11.30 Медычныя таямніцы з доктарам А.Цярэшчанкам.
12.10 Сезон у дачы.
12.50 Пасоўванне+.
13.05 Слова пісьменніка.
13.40 Камедыіны серыял «Дурнушка Бэці» (ЗША).
14.30 Прыгодніцкі серыял «Мушкецёры праз 20 гадоў» (Расія). 1-4 серыі.
20.15 Тэлебарометр.
20.35 Экспедыцыя.
21.05 Моладзевы фільм «Трымай рытм» (ЗША).
23.20 «Правы чалавека». Аўтарская праграма Яўгенія Новікава.
23.35 Свая музыка.
00.05 Пасоўванне+.

07.00 «Здабытак рэспублікі».
07.25 Мікалай Гаплікаў, Лідзія Смірнова і Клара Лучко ў фільме «Аблудны». 1966 г.
08.45 Івар Калныньш у дэтэктыве «Падарункі па тэлефоне». 1977 г.
10.25 «Смехапанарама» Яўгенія Петрасяна.
11.00 Весткі.
11.10 «Сам сабе рэжысёр».
12.00 «Каралева тыграў. Маргарыта Назарава». Дакументальны фільм.
13.00 «Вяртанне Турэцкага». Фільм 8. 2 серыя.
14.00 Весткі.
14.20 Фільм «Ах, вадзвіль, вадзвіль». 1979 г.
15.50 «Танцы з Зоркамі». Сезон-2009.
19.00 Весткі тыдня.
20.05 «Адмысловы карэспандэнт».

20.30 Прэм'ера. Фільм «Паляванне на піранню», 2006 г.
22.55 Камедыя Дзмітрыя Астрахана «Тартарен з Тараскона», 2003 г.
01.05 Заканчэнне эфіру.

07.40 Мультфільм.
08.00 Сёння.
08.15 «Дзікі мір» з Цімафеям Бажэнавым.
08.45 «Іх норавы».
09.20 «Ядзім дома!».
10.00 Сёння.
10.25 «Выратавальнікі».
10.50 «Прафесія - рэпарцёр».
11.20 «Авіатары».
11.55 «Дачны адказ».
13.00 Сёння.
13.25 «Крамлёўскія пахаванні». Аляксей Ларыёнаў.
14.10 Стывен Сігал у баявіку «Кароль клеткі».
16.00 Сёння.
16.30 «Змаганне за ўласнасць».
17.05 Дэтэктыўны серыял «Закон і парадак. Злачынны намер».
19.00 «Сёння. Выніковая праграма».
19.50 «Чыстасардэчнае прызнанне».
20.30 «Надзвычайнае здарэнне. Агляд за тыдзень».
21.05 «Галоўны герой» з Антона Хрыкавым.
22.15 Венсан Перес у містычным баявіку «Крумкач: горад анёла».
23.50 «Футбольная ноч».

09.30 Аўтаспорт. Чэмпіят свету ў класе «Турынг» у Францыі. Кваліфікацыя.
10.00 Аўтаспорт. Чэмпіят свету ў класе «Турынг» у Францыі. Warm-Up. Прамая трансляцыя.
10.30 Футбол. Кубак УЕФА. Жанчыны. Фінал. Першы матч. «Зорка-2005» (Расія) - «Дуйсбург» (Германія).
11.30 Веласпорт. «Тур Італіі». 8-ы этап.

12.30 Супербайк. Чэмпіят свету ў ПАР. Суперпул.
13.00 Супербайк. Чэмпіят свету ў ПАР. Заезд 1-ы. Прамая трансляцыя.
13.45 Аўтаспорт. Чэмпіят свету ў класе «Турынг» у Францыі (Па). 1-я гонка. Прамая трансляцыя.
14.45 Аўтаспорт. Міжнародная формула Мастерс у Францыі (Па). 2-я гонка. Прамая трансляцыя.
15.45 Аўтаспорт. Чэмпіят свету ў класе «Турынг» у Францыі (Па). 2-я гонка. Прамая трансляцыя.
16.45 Веласпорт. «Тур Італіі». 9-ы этап. Прамая трансляцыя.
18.30 Суперспорт. Чэмпіят свету ў ПАР.
19.15 Супербайк. Чэмпіят свету ў ПАР. Заезд 2-і.
20.00 Мотаспорт па выходных.
20.30 Тэніс. Турнір WTA у Іспаніі. Фінал.
22.00 Бокс. Міжнародны паядынак у Канадзе. Сярэдняя вагавая катэгорыя. З. Дземерс (Канада) - М. Берыуае (Канада).
00.00 Веласпорт. «Тур Італіі». 9-ы этап.
01.00 Супербайк. Чэмпіят свету ў ПАР. Заезд 2-і.
02.00 Мотаспорт па выходных.

18.00 Прэс-экспрэс (агляд медыяў).
18.15 «Ранча», серыял: 28 серыя.
19.05 Жаўтуха (сатырычная праграма).
19.35 «Святаслаў Фёдарав - жыццё пасля смерці», дак. фільм, рэж. Юрый Хашчавакі, 2006 г., Беларусь, ч. 3: «Змагар».
20.05 Форум (ток-шоу): Шлюб па разліку.
21.00 Аб'екты (вынікі тыдня).
21.20 «Гісторыя пад знакам Пагоні»: «Давыд Гарадзенскі» (пазнаваўчая праграма).
21.25 «Акно ў Еўропу».
21.55 Фільматэка майстроў: «Дом дурняў», драма, рэж. Андрэй Канчалюўскі, 2002 г., Расія.
23.40 «Права быць свабодным» — канцэрт альтэрнатыўнай музыкі — Луцк-2007, ч. 2: выступ гурта «Neuro Dubel».
00.05 Аб'екты.

ШАНОЎНЫЯ ЧЫТАЧЫ!

Газета «Новы час» працягвае падпіску на 2009 год.
 Падпісацца на выданне можна на перыяд ад 1 месяца да 1 года праз пошту або праз банк.

- ### Падпіска на «Новы час» праз пошту
- Выражаем купон.
  - На ПАШТОВЫМ ПЕРАВОДЗЕ пішам суму грашовага пераводу ў лічбах і пропісам.
  - У графе «Ад каго» пішам прозвішча, імя, імя па бацьку.
  - Ніжэй указваем адрас.
  - Ідзе на бліжэйшае паштовае аддзяленне і здзяйсняем паштовы перавод.
  - Ксеракопію плацежнага дакумента, атрыманага вамі, з указаннем тэрміну падпіскі і адрасам дастаўкі накіроўваем у рэдакцыю.
  - Кошт падпіскі за адзін нумар — 500 рублёў (на адзін месяц — 2000 рублёў).

Міністэрства звязі і інфарматызацыі Рэспублікі Беларусь

№ _____ (по реестру ф. 11)
 № _____ (по реестру ф. 10)

ПРИЕМ

Предоплата за доставку г-ты «Новы час»

Наименование предприятия связи, к - гербовая печать	Календарны шт. места подачи	№ по ф. 5	Сумма, вид услуги, подпись оператора
---	-----------------------------	-----------	--------------------------------------

ПОЧТОВЫЙ ПЕРЕВОД на _____ руб.
 (сумма прописью)

Кому Г-та «Новы час», р/с 3012211080010 фил. МГДОАО «Белинвестбанк»,
 Куда код 153001764, УНН 190790926 г. Минск, ул. Коллекторная, 11

От кого _____

Адрес _____
 (почтовый индекс и подробный адрес)

ИСПРАВЛЕНИЯ НЕ ДОПУСКАЮТСЯ

- ### Падпіска на «Новы час» праз банк
- Выражаем купон.
  - Пішам прозвішча, імя, імя па бацьку і адрас.
  - Указваем суму аплаты.
  - Ідзе у аддзяленне банка і здзяйсняем пералік грошай.
  - Ксеракопію плацежнага дакумента, атрыманага вамі, з указаннем тэрміну падпіскі і адрасам дастаўкі накіроўваем у рэдакцыю.
  - Кошт падпіскі за адзін нумар — 500 рублёў (на адзін месяц — 2000 рублёў).

ИЗВЕЩЕНИЕ

ЧИУП «Час навінаў»
 (получатель платежа)
 МГД ОАО «Белинвестбанк» г. Минск
 (наименование банка)

Счет получателя 3012211080010 Лицевой счет Код 764
 УНП* 190790926

_____ (фамилия, имя, отчество, адрес)

Вид платежа	Дата	Сумма
Период подписки указывает абонент		
Плательщик		Пеня
		Всего

Кассир _____

КВИТАНЦИЯ

ЧИУП «Час навінаў»
 (получатель платежа)
 МГД ОАО «Белинвестбанк» г. Минск
 (наименование банка)

Счет получателя 3012211080010 Лицевой счет Код 764
 УНП* 190790926

_____ (фамилия, имя, отчество, адрес)

Вид платежа	Дата	Сумма
Период подписки указывает абонент		
Плательщик		Пеня
		Всего

Кассир _____

▶ ЦИКАВА

ДРУГІ БОК ЭПІДЭМІ

Іван Біч

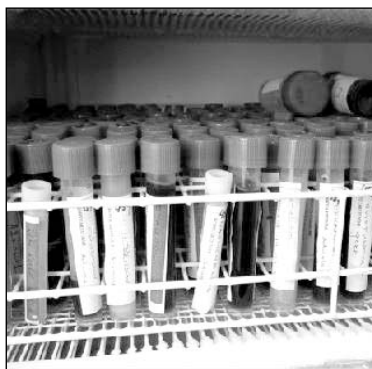
Гісторыю чалавецтва нельга разглядаць асобна ад гісторыі хваробаў. Наступствамі кожнай вялікай эпідэміі былі змены ў шматлікіх сферах грамадскага жыцця, часам нават пазітыўныя.

У 2002 годзе Сусветная арганізацыя здароўя прыйшла да высновы, што інфекцыйныя хваробы становяцца прычынай 22 працэнтаў смерцяў у сучасным свеце. А ў бедных краінах Поўдня працэнт яшчэ большы. У Афрыцы і Лацінскай Амерыцы 50 працэнтаў усіх смерцяў звязаныя з інфекцыйнымі хваробамі (для параўнання, у індустрыяльна развітых краінах толькі 5–10 працэнтаў). Праўда, радавацца жыхарам ЗША і Еўропы занадта рана. Ва ўмовах глабальнага пацяплення трапічныя хваробы стануць звычайнай з’явай у краін, якія ляжаць ва ўмераных шыротках.

Што тычыцца эканамічнага ўрону ад эпідэміі, то тут нават цяжка назваць лічбу. Відавочна, што яна папросту астранамічная. Дастаткова згадаць падлікі, якія прывяла Амерыканская акадэмія педыятрыі. Нават самая нязначная хвароба дзіцяці каштуе амерыканскай сям’і 1235 долараў (падзенне працаздольнасці бацькоў, лекі, вітаміны, дадатковыя сродкі і час на розныя прафілактычныя мерапрыемствы). Эпідэмія птушынага грыпу 2003 года, якой перабалела ўсяго 7 тысяч чалавек, каштавала 30 мільярдаў долараў ЗША.

Аднак эпідэміі выклікаюць не толькі смерць і гора. Напрыклад, эпідэмія воспы, якая выбухнула ў персідскай арміі ў 480 годзе да нашай эры (яе ахвярай стаў таксама цар Ксеркс), дазволіла Грэцыі захаваць незалежнасць і развіваць сваю культуру і інстытуты дэмакратыі, што ў перспектыве аказала каласальны ўплыў на ўсю сусветную цывілізацыю.

А вось гэтак званая «чума Юсцініяна», наадварот, падрыхтавала глебу для заняпаду рымскай цывілізацыі. Хвароба з’явілася ў сярэдзіне VI стагоддзя ў Эфіопіі

або ў Егіпце. Адсюль яна распаўсюдзілася па большай частцы Візантыі і іншых краін рэгіёну. За 50 гадоў ад яе памерла прыблізна сто мільянаў чалавек. Толькі ў Канстанцінопалі вымерла 40 працэнтаў насельніцтва. Другая хваля чумы, якая прыйшла на канец стагоддзя, пайшла далей на Захад. Яна забрала жыцці 25 мільянаў чалавек. Як вынік, Італія абязлюдзела і хутка стала лёгкай здабычай варвараў-германцаў.

Старадаўні Рым таксама вельмі моцна пацярпеў у палітычным плане ад так званай «чумы Антаніяна». Гаворка ідзе пра воспу, якую завезлі ў Італію легіянеры, што вярталіся з усходніх паходаў. Воспа забіла 5 мільянаў чалавек, і ў тым ліку імператара і выбітнага філосафа Марка Аўрэлія.

У сярэдзіне XIV стагоддзя свет ахапіла эпідэмія «чорнай смерці» — чумы, якая забрала ў магілу трэцюю частку насельніцтва Азіі

і чвэрць або палову (ёсць розныя думкі на гэты конт) еўрапейцаў. Агульная колькасць памерлых вымяраецца лічбай 140–150 мільянаў чалавек. Палітычнай рэакцыяй на катастрофу стала хваля сацыяльных выступаў — Жакерыя ў Францыі, паўстанне Уота Тайлера ў Англіі, бунт гараджан у Фларэнцыі.

Але, як адзначаюць гісторыкі, ускосным наступствамі той эпідэміі стала бурнае развіццё еўрапейскай цывілізацыі. Паколькі рабочых рук стала менш, даялося паліцы працоўным больш. З’явіўся сярэднявечны сярэдні клас, правобраз буржуазіі. Страх перад новымі хваробамі садзейнічаў папулярнасці гігіены цела. «Чорная смерць» таксама падштурхнула пачатак эпохі геаграфічных адкрыццяў. Лічылася, што перац, гваздзіка эфектыўна дапамагаюць у барацьбе з чумой. Багацеі ахвотна ўкладалі грошы ў замежныя экспедыцыі за падобнымі спецыямі.

Асабліва трэба адзначыць ролю эпідэміі ў развіцці медыцыны. Напрыканцы XIX стагоддзя ў розных партах свету былі зафіксаваныя ўспышкі

чумы. Вірус перадавалі карабельныя пацукі. Аднак на гэты раз эпідэмія чумы стала пачаткам яе канца. Урады шматлікіх краін уклалі каласальныя сродкі ў медыцыну. У выніку ў 1894 годзе быў выяўлены ўзбуджальнік чумы, а пазней адкрыты сродак барацьбы з хваробай.

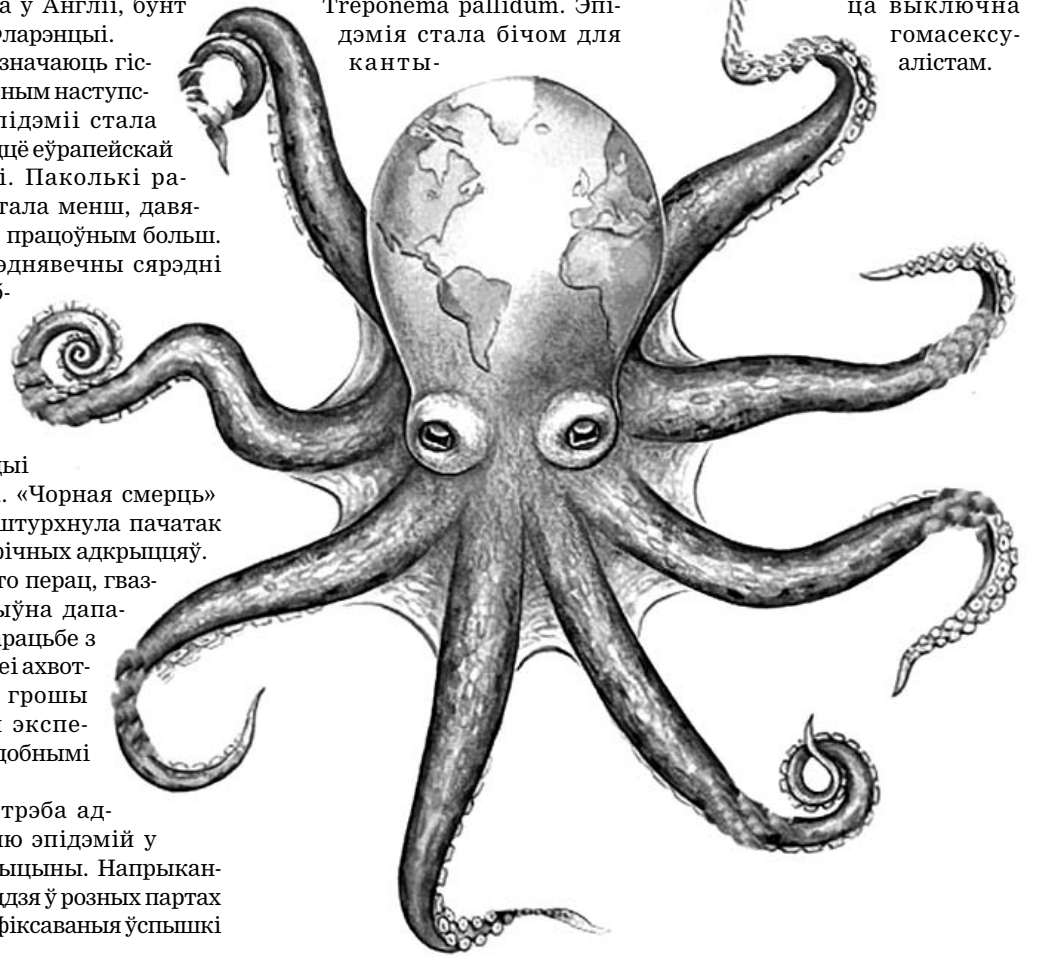
Некалькі пандэміі халеры, якія прайшлі ў XIX стагоддзі па Еўропе, прымусілі нават арыстакратаў выступаць за бясплатную медыцыну дапамогу насельніцтву. Важным наступствам эпідэміі было стварэнне сеткі міжнародных арганізацый гуманітарнай і медычнай дапамогі (таварыства Чырвонага крыжа, Сусветная арганізацыя аховы здароўя).

Часам эпідэміі былі прычынай змены рэлігійных настрояў. Так, чума на Кіпры ў 250–271 гадах прывяла да масавага пераходу людзей у хрысціянства. Эпідэмія воспы ў Японіі (VIII–IX стагоддзі) садзейнічала трыумфальнай экспансіі будызму.

Узняла ролю царквы эпідэмія сіфілісу ў XV стагоддзі. З Новага Свету ў Еўропу трапіла *Treponema pallidum*. Эпідэмія стала бічом для канты-

ненту. Аднак аўтарытэт рэлігіі ў грамадстве павысіўся, паколькі існавала перакананне, што хварэюць на сіфіліс перш за ўсё грэшнікі. Дарэчы, лічыцца, што не столькі канкістадоры, колькі невядомыя жыхарам Новага Свету хваробы знішчылі 80 працэнтаў індзейцаў у першых іспанскіх калоніях. Калі б гэтага не было, то, як піша гісторык Майкл Олдстоўн, свет выглядаў бы сёння абсалютна інакш. Іспанцы спакойна б эксплуатавалі тых індзейцаў, не мелі б матывацыі ваяваць з індзейскімі дзяржавамі Цэнтральнай і Паўднёвай Амерыкі і завозіць рабоў з Афрыкі.

Нарэшце, трэба прызнаць, што наступствамі эпідэміі звычайна быў выбух ксенафобіі на адрас якіх-небудзь нацыянальных і культурных меншасцяў. Іх прадстаўнікоў абвінавачвалі ў тым, што менавіта яны былі віноўнікамі хваробы. У Еўропе, напрыклад, «крайнімі» рабілі яўрэяў і цыган. У прынтцыпе, такія клішэ захаваліся і па сёняшні дзень. Памятаеце, у 1980-я гады хадзіў міф, што СНІД перадаецца выключна гомасексуалістам.

▼ ЯНЫ ПРА НАС: ЗАМЕЖНАЯ ПРЭСА ПРА БЕЛАРУСЬ

Рэжым прэзідэнта Аляксандра Лукашэнкі, які ў свой час назваў «апошній дыктатурай у Еўропе», карыстаецца жудаснай рэпутацыяй, і раней Брусель уключаў яго ў свой чорны спіс. Аднак, даслаўшы запрашэнне, ЕС зноў дае сігнал пра тое, што кааперацыя на базе ўзаемнага інтарэсу больш выгодная, чым канфрантацыя. Лукашэнка адрэагаваў пазітыўна, і цяпер кажа, што яго краіна — «мост паміж Усходам і Захадам».

«Guardian» (Вялікабрытанія)

«Мне Беларусь увогуле падабаецца — таму што там няма крыміналу і жыццё куды прасцей, чым у нас. Аднак праблема ў іншым — уся гэта стабільнасць, шытая белымі ніткамі, трымаецца на адной асобе. Сыдзе яна (а сыдзе

рана ці позна) і... усяму гэтаму раю. І не ў тым пытанне, добры або дрэнны правіцель. Справа ў сістэме. Вось вы тут пішыце, што прамысловасць у Беларусі захавалі. Так. Аднак прадукцыя іхня нікому ў свеце не патрэбная. Не здольныя бульбашы пры сваёй сацыялістычнай сістэме даць нармальную якасць. «Вольва» або «Ман» у 3–4 разы даражэй, аднак нармальна фірма для магістральных перавозак набудзе «Ман», таму што ён на два парадкі надзейней. «Катэрылер» у пяць разоў даражэй за БелАЗ, аднак па ўсяму свету ў горнай прамысловасці «Каты». БелАЗы нават у Расіі перасталі набываць. Штучная краіна, штучная гаспадарка, якая трымаецца на палітычных амбіцыях... Там хутка будзе куды горш, чым у Расіі.

Каментар на сайце Forum.msk (Расія)

Еўрасаюз нарэшце зразумеў, што ідэалы іс-тотныя, аднак яны менш важныя за інтарэсы, а іх нельга абараняць з дапамогай беларускіх дэмакратаў, якія не карыстаюцца падтрымкай у сябе ў краіне. Калі Брусель будзе і далей ужываць падобную тактыку, то зможа выклікаць дэмакратычныя змены на Беларусі. Еўропа здолела рабіць у дачыненні да Беларусі рэчы, якія не можа дазволіць сабе Абама адносна Кубы.

«Przekryj» (Польшча)

Іншая справа — Беларусь і Арменія. Яны — стратэгічныя партнёры Расіі, якая зацікаўлена ў развіцці з імі ваенна-палітычных і эканамічных адносін. У сваю чаргу, у Мінску і Ерэване неаднаразова казалі пра адданасць курсу на развіццё адносін з Расіяй. Аднак

кіраўніцтва гэтых краін усё часцей глядзіць на Захад. (...) «Усходняе партнёрства» фактычна ставіць Расію перад фактам, калі ёй у завуаліраванай форме прапануюць развітацца са сваімі геапалітычнымі амбіцыямі, не разглядаць больш постсавецкую прастору як зону сваіх асаблівых інтарэсаў.

«Независимая газета» (Расія)

Цяпер Беларусь — гэта, з аднаго боку, сучасны свет з 500 групамі на Facebook, радзіма маладога народу, які жыве музыкай і інтэрнэтам, з другога — краіна, якая прыгнятаецца «прэзідэнтам», якога называюць «апошні дыктатар Еўропы».

«L'Espresso» (Італія)

▶ КУЛЬТ АСОБЫ

МАНУМЕНТ НАЗАРБАЕВУ

Алег НОВІКАЎ

Цікавую рэакцыю выклікала ў казахскім грамадстве рашэнне сталічнага Саюза будаўнікоў Казахстана ўнесці карэктывы ў выгляд манумента «Казак Елі» (Казахская зямля). Ён павінен быць дапоўнены новымі дэталямі, у тым ліку барэльефам «Адзінства», у цэнтры якога скульптары плануецца паставіць фігуру цяперашняга прэзідэнта краіны Нурсултана Назарбаева.

вы супрацоўнік вертыкалі не захапляецца геніяльнай ідэяй помніка.

Мырзатай Джалдасбекаў, дырэктар прэзідэнцкага цэнтры культуры, лічыць: «Мы ўсе — сведкі подзвігу мужнасці і арганізатарскіх здольнасцяў Нурсултана Абішэвіча Назарбаева як прэзідэнта. Упершыню ў гісторыі дзяржаву Рэспубліка Казахстан стварыў Нурсултан Назарбаев. І літаральна за 18 год ператварыў яе ў моцнае эканамічнае фарманне, якое прызнана міжнароднай супольнасцю. Манумент — гэта сімвал дзяржаўнасці, аднак я думаю, што адначасова сімвалам нашай дзяржаўнасці з'яўляецца асабіста сам прэзідэнт, наш шануюны Нурсултан Абішэвіч Назарбаев».

Асаблівасць Казахстана ў тым, што нават апазіцыйныя партыі не рызыкнудзі аспрэчваць супярэчлівы праект манумента. Ніхто не хоча мець праблем з уладамі. Галоўнымі крытыкамі рэканструкцыі «Казак Елі» стала фракцыя гісторыкаў-нацыяналістаў, якія аспрэчваюць статус Назарбаева як бацькі казахскай дзяржаўнасці.

Праблема ў тым, што ў 1917–1918 гадах у Казахстане дзейнічаў нацыяналістычны ўрад Алаш-Арды, лідэрам якога быў Аліхан Букейханаў (Букейхан). І хаця Букейханаў не з'яўляўся прэзідэнтам, а Казахстан на той час заставаўся ў рамках аўтаноміі, аднак элементы казахскай дзяржаўнасці аспрэчваюць цяжка. Дададзім, што ў адрозненні ад Назарбаева, які пачынаў як камуніст, а цяпер называе сябе нацыяналістам, Букейханаў быў чалавекам прынцыпаў. Ён прайшоў праз турмы і высылкі, змагаючыся за свае ідэі, і ўрэшце папаліўся за іх жыццём у часы сталінскіх рэпрэсій.

Другая вельмі цікавая асоба, якая заслугоўвае ўвагі, — Мустафа Шакай, дэпутат дзяржаўнай думы Расіі, лідэр туркменскай аўтаноміі (спроба стварэння ў 1917 годзе адзінай дзяржавы ў Цэнтральнай Азіі), ідэолаг тюркскага руху народаў былой Расійскай Імперыі, публіцыст. У 1942 годзе немцы прапанавалі яму стварыць Туркестанскі легіён, аднак пабачыўшы, як утрымліваюць савецкіх салдат у палоне, той адмовіўся. Праз некаторы час ён памёр у берлінскім шпіталі.

Не выключана, што не абышлося без дапамогі нямецкіх спецслужбаў.

Афіцыйнае стаўленне казахскай уладаў да Букейханава і Шакая на першы погляд пазітыўнае. Яны рэабілітаваны, пра іх здымаюцца фільмы, іхнімі імёнамі названы вуліцы. Аднак пальму лідэрства ў стварэнні і будаўніцтва казахскай дзяржавы Назарбаеву не аддае.

Пры гэтым ён часам паводзіць сябе не як патрыёт, а як перакананы камуніст, які ўзяўся выконваць ролю казахскага лідэра не па сваёй волі. Назарбаеву некалькі падкрэсліваў, што да 1991 года дзяржаўнасці ў казаху не было, зрэшты, і межаў таксама. Падобныя заявы выклікалі шок у асяроддзі нацыяналістаў, паколькі гэты тэзіс фактычна паўтарыў канцэпцыю Аляксандра Салжаніцына з яго працы «Як нам адбудаваць Расію» (1990). Аўтар «Архіпелагу Гулаг» пісаў пра адсутнасць у казаху традыцый дзяржаўнасці, і на той падставе патрабаваў перадачы Расіі пяці паўночных абласцей краіны. Падобную ідэю прапагандаваў у свой час і Жырыноўскі.

Адзін з нацыяналістаў нават патрабаваў прыцягнуць Назарбаева да судовай адказнасці за адмаўлення існавання казахскай дзяржавы ў цяперашніх межах. Натуральна, пракуратура яго заяву не прыняла. Больш за тое, распачала супраць яго справу за знявагу гонару прэзідэнта, па якой ён і быў асуджаны на два гады.

Што да казахскага грамадства, то яно, калі глядзець інтэрнэт-форумы, таксама не ў захапленні ад ідэі ўсталявання помніка Назарбаеву.

Прычыны дзве. Першая — казахі баяцца, што адкрыццё манумента Назарбаеву стане пачаткам «туркменізацыі» краіны (стварэння культуры асобы па мадэлі Туркменбашы). Другая — гэта сацыяльна-эканамічная сітуацыя, на фоне якой улады пачалі рэканструкцыю манументу. Казахская гаспадарка таксама стала ахвярай крызісу. І кідаць грошы ў такі час на нейкія манументы падаецца не вельмі лагічным. «Будаваць помнікі, калі масліхат у гэтым годзе скараціў колькасць месцаў у дзяржаўных дзіцячых садках да 200, а ў мінулым іх было 400?» — з абурэннем пытаецца адзін з карыстальнікаў інтэрнэту.

Праўда, далей дулі ў кішэні справа не заходзіць. Нават самыя радыкальныя выказванні на форумах не заклікаюць да канкрэтных акцый пратэстаў. Так што помнік прэзідэнту ў Астане, хутчэй за ўсё, будзе, калі сам Нурсултан не захоча згуляць у дэмакраты. Аднак у гэта мала верыцца. Трэба ўзгадаць, што ў Астане ўжо працуе музей першага прэзідэнта і заснаваны ордэн «Нурсултан Назарбаеву — Першы прэзідэнт Рэспублікі Казахстан».

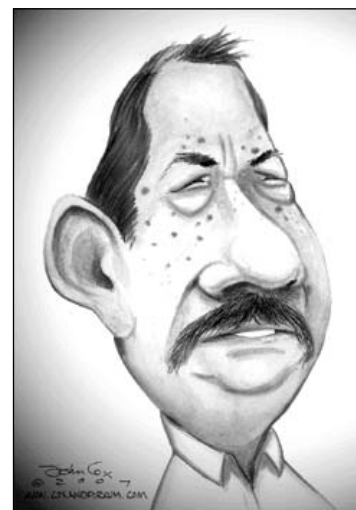
▶ ПАЛІТЫКІ ТЫДНЯ

КАТРЫН ГЁРЫНГ-ЭКХАРДТ

Дэпутат нямецкага парламента ад Партыі зялёных абраная анты-папам. Анты-папам жартам немцы называюць спікера парламента евангелістаў Германіі — аб'яднання пратэстанцкіх цэркваў краіны. Аўтаматычна спікер атрымлівае пасаду старшыні Сіноду Евангелісцкіх цэркваў. Абранне Катрын на пасаду — вельмі незвычайная падзея. Па-першае, яна была грамадзянка ГДР. У маладосці за адкрытыя сімпатыі да Партыі зялёных ФРГ яе выгналі з Лейпцыгскага ўніверсітэта. Праўда, гэта

стварыла ёй імя — яе называлі «Першым зялёным ГДР». Па-другое, ніколі ў гісторыі лідэрам евангелістаў не быў сябра левай партыі. Раней пасаду займаў сябра кансерватыўнага Хрысціянскага сацыяльнага саюза. Новы старшыня заявіла, што першым яе крокам стануць шырокія дэбаты пра адносіны паміж верай і гаспадарчай этыкай. Катрын вядомая ў асяроддзі пратэстантаў як ініцыятар кампаніі па працы з дзяцьмі ў бедных сем'ях.

ДАНІЭЛЬ АРТЭГА

У дадатак да праблем, выкліканых крызісам, адміністрацыя прэзідэнта Нікарагуа ад партыі Сандынісцкі фронт нацыянальнага вызвалення вымушана займацца праблемай захаваў адзінаства краіны. Пра намер выйсці са складу гэтай цэнтральна-амерыканскай краіны нечакана заявілі індзейцы, жыхары рэгіёна Бераг Маскітаў. Правадыры мясцовых плямёнаў нават ужо абвясцілі пра стварэнне сваёй дзяржавы Садружчасць Нацыі Маскітэя (Communitarian Nation of the Moskitia). Заява была зроблена падчас сходу правадыроў плямёнаў. Адначасова

быў абвешчаны прызыў у індзейскае войска. На гэты момант у яго шэрагі запісалася ўжо 400 чалавек. Трэба прызначыць, што лозунг пра самастойнасць Маскітэя маюць грунт: у культурным плане Нікарагуа падзеленая на Поўдзень, дзе жывуць крэолы, і Поўнач, дзе жывуць індзейцы. У 1987-м чырванаскурый атрымалі аўтаномію, аднак, здаецца, гэта для іх занадта мала. Застаецца дадаць, што менавіта індзейцы складалі касцяк фінансаваных ЦРУ атрадаў контра, якія змагаліся з сандыністамі ў 1980-я гады.

МАХМУД АХМАДЗІНЕДЖАД

Здаецца, іранскі лідэр моцна захапіўся барацьбой з сіянізмам. Пакуль ён выступаў з антысеміцкімі прамовамі на кангрэсе па барацьбе з расізмам у Жэневе, у яго на радзіме з-пад кантролю выйшлі настаўнікі. Прафсаюз настаўнікаў абвясціў страйк, патрабуючы ўступлення ў сілу закона, які падвышае педагогам заробак і паляпшае ўмовы працы. Закон быў прыняты яшчэ ў 2007 годзе, аднак па іранскай канстытуцыі можа ўступіць у сілу толькі пасля падпісання прэзідэнтам. Ахмадзінеджад, які ўжо два гады цягне з падпісаннем, нарэшце атрымаў страйк. Праўда, выступленне настаўнікаў не падобна на класічны пратэст. Прафсаюзы вырашылі, што педагогі ўсё ж будуць хадзіць у школы, аднак замест праметаў пачнуць распавядаць вучням пра прычыны забастоўкі. У такім фармаце пратэстаў няма нічога дзіўнага, калі паглядзець у дадзены Education International (Інтернацыянальнае настаўніцкіх прафсаюзаў). Пасля таго, як настаўнікі правялі страйк у 2005 годзе, усё кіраўніцтва трапіла за кратамі. Тым не менш класавая барацьба ў Іране трывае, і нават больш за тое — яна натхніла настаўнікаў у суседнім Іраку таксама аб'яднацца ў прафсаюз і пачаць змаганне за свае правы.

▶ ТВОРЦА

Уладзіслаў Дрэма. БЕЛАРУСКІ СЛЕД ЛІТОЎСКАГА МАСТАКА

Сяргей ГВАЗДЗЕЎ

З пашанай і нават пяшчотай паказвай мне напрыканцы 1992 года стары беларускі віленчук, знаўца камянёў і вулак «горада-казкі», кнігу Уладзіслава Дрэмы «Знікляя Вільня», якая адразу ж стала выдавецкім рарытэтам. Унікальны фаліят, энцыклапедычны даведнік, альбом і канцэптуальна-мастацкае даследаванне адначасова.

Уладзіслаў Дрэма (1910–1995) вядомы не толькі ў мастацка-інтэлектуальных колах Літвы і Беларусі. Ён выдатны творца і гісторык мастацтва, аўтар сотняў артыкулаў, дзесятка фундаментальных манаграфіяў. Нарадзіўся ў Рызе, дзе здабывалі хлеб бацькі — безземельныя сяляне.

Прагу да малявання адчуў яшчэ ў падвіленскай вёсачцы, куды ў 1914 годзе перабралася сям'я. У 1928 годзе Уладзіслаў закончыў у адзіную ў горадзе літоўскую гімназію, а ў 1931 годзе паступіў на мастацкі факультэт Віленскага ўніверсітэта, дзе быў ледзь не адзіным летувісам. Прышоў туды «не хлопчыкам», а нацыянальна спелай асобай, няблага прафесійна падрыхтаванай, чаму паспрыяла навучэнне ў школе Кайрукшціса.

Малады Дрэма — мастак-экспериментатар (шукаў сябе нават у кубізме), тонкі назіральнік і псіхалаг, меў сваю тэму. Тэму жыцця горада — Вільні, з якой быў паяднаны ад 1921 года. Тэму, якая сталася для яго кропкай адліку і крытэрам мастацкіх вымярэнняў, маральных і грамадскіх дачыненняў. Сталася ўсім. У адрозненні ад сваіх беларускіх сяброў-мастакоў, якія ў адносна сталым узросце «ўкараняліся» ў жыццё буйнога поліса, ён з маленства належаў гораду.

Дух горада

Вільня не абмяжоўвалася бернадзінскімі мурамі, дзе месціўся факультэт, помнікамі культурнай архітэктуры ўсіх канфесій і стыляў, цмянянімі, небрукаванымі вулкамі і пахілымі дамкамі на Папоўскай і Снегу, дзе любілі здымаць жытло студэнты. У Вільні быў шыкоўны «Ерык» (былы Георгіеўскі, у гады маладосці Дрэмы — праспект Міцкевіча, пазней Пілсудскага-Сталіна-Гітлера-Сталіна-Леніна, цяпер Гедыміна). Заліты золатам ліхтароў, падсвечаны гіпнатычным святлом кавярняў і рэстаранцаў, вітрынамі разнастайных крамаў і крамак, праспект Міцкевіча быў улюблёным месцам шпацыру студэнтаў, афіцэраў, дам, кавалераў і гарластых гандляроў газетам. Пачынаўся ён ад пляца з катэдрай, густою ілюмінаванай «мастацкім дыктатарам» Вільні — Рушчыцам. На правы бок

У. Дрэма. Аўтапартрэт. 1928 г.

У. Дрэма. Старая. 1932 г.

ад яе — адроджаны ўніверсітэт. Прэзентабельны прафесарскі корпус, бібліятэка, з-пад столі якой за зменай пакаленняў назіраюць філосафы розных часоў і народаў. Узлёт званіцы касцёла Св. Яна.

Леваруч ад катэдры, на рагу праспекта, кавярня Рудніцкіх, месца сустрэч віленскіх інтэлектуалаў. У сярэдзіне 1930-х, на тым жа баку, бліжэй да рэчкі, месцілася ўнікальная для тагачаснай Польшчы ўстанова — Інстытут даследаў Усходняй Еўропы.

У Інстытуце даследаў Усходняй Еўропы «выкладалі тое, што зараз называюць саветалогіяй, вивучалі праблемы саветскага рэжыму, а таксама гісторыю і мовы літоўскую, латышскую, эстонскую, беларускую», як сведчыў інтэлектуал-віленчук, паэт і філосаф, нобілетант Чэслаў Мілаш. «Знешнімі формамі — у выглядзе палітычных партый, студэнцкіх карпарацыяў, нацыянальных саюзаў, акцыяў пратэсту і неадэкватнымі рэакцыямі ўладаў — жыццё не заканчвалася. Прагу духоўнага быцця, апрача традыцыйна-звыклых і рэлігійных формаў, імкнуліся наталіць «закрытыя», альбо таемныя ўтварэнні («Акадэмічны клуб валацугаў», «Валацугаў-Старэйшынь», «Дбайны Ліцвін» і інш.). Гуманістычна-асветніцкія традыцыі міцкевічавай Вільні не зніклі», — адзначае Мілаш.

Гараджанін

Малады мастак ад студэнцкіх часоў жыў паўнавартасным жыццём гараджаніна. Паказваў свае творы не толькі на выставах факультэта, але і шырай. У прыватнасці, на выставах твораў В. Кайрукшціса і яго вучняў (Коўна, 1931 і 1938 год), «Восеньскіх салонах», «Групы Віленскай» у 1937, 1939 гадах, адным з заснавальнікаў якой ён быў.

Маючы ад прыроды характар няўрымсліва-жартаўлівы, не быў ён абдзелены і грамадзянскімі пачуццямі. Прыхільны да

левых ідэяў, быў сябрам Звязку незалежнай моладзі сацыялістычнай. Рабіў карыкатуры на палітычных апанентаў, што выклікала дадатковую сімпатыю ў рэвалюцыянера і паэта Максіма Танка, які быў у прыяцельскіх стасунках з мастаком. «23.01.1938 г. ...збіраюся наведаць Ул. Дрэму, паглядзець яго новыя гравюры, пранізаныя глыбокай любоўю да людзей працы, да сваёй зямлі (яны — С. Г.) выдзяляюцца з усяго таго, што мне даводзілася бачыць на розных выстаўках не толькі ў Вільні... Сам ён з'яўляецца жывым звяном нашай дружбы», — зазначаў Танк.

Але не палітычная дзейнасць была дамінуючай у пошуках мастака. Фарбы і кветкі роднага краю, песні ды паданні «літоўска-беларускага памежжа» паранілі сэрца прагай творчасці яшчэ ў дзяцінстве. Шчырае імкненне ўсвядоміць месца чалавека ў сусвеце, асэнсаваць радавод свайго народа, убачыць будучыню праз культуру прыводзяць яго на пасяджэнні ў Вежу Конрада, дзе ён знаёміцца з Мілашам, супрацоўнічае з шэрагам літоўскіх і польскіх літаратурна-культурніцкіх часопісаў.

Літоўска-беларускі арнамент

Даследчык Ян Катлоўскі ў каталозе да выставы мастака, якую ён зладзіў у Торуні ў 1999 годзе, прыводзіць досыць поўную (але не вычарпальную) бібліяграфію навуковых і папулярных работ Дрэмы. Яна ўражвае. І аб'ёмам і дыяпазнам. Ад першабытнага мастацтва (гісторыя і тэорыя) да крытычных артыкулаў і мастацтвазнаўчых партрэтаў сучаснікаў.

Але найбольш Дрэму цікавілі праблемы тэорыі мастацтва, яго вытокаў. Адна з першых яго прац, надрукаваная ў часопісе «Жагары» за 1935 год, была прысвечана літоўскаму мастацтву. Ужо ў 1938 годзе ў эксклюзіўным беларускім нумары часопіса «Пювіс» ён публікуе артыкул, прысвечаны беларускаму мастацтву. Следам за ім, у 1939 годзе, у львоўскіх «Сігналах» — артыкул «Беларускае народнае мастацтва». Гэтыя ды іншыя матэрыялы далі падставы Танку сцвярджаць, што Уладзіслаў Дрэма «не толькі лепшы знаўца літоўскага народнага мастацтва, але — і нашага, беларускага». Найбольшы ж розгалас мела

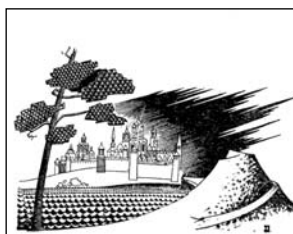
публікацыя Дрэмы ў 1939 годзе ў папулярным заходнебеларускім штоквартальніку «Калоссе», які рэдагаваў Я. Шутовіч.

Зыходным пунктам разваг у гэтым артыкуле была ідэя, што «беларускае народнае мастацтва ёсць дзіўна блізім не да народнага мастацтва суседніх славянскіх народаў, але да народнага мастацтва літоўскага народа. Народнае мастацтва беларусаў і літоўцаў вырасла на адной аснове мастацтва перыяду неаліту і затрымала характар дэкарацыйны». Даследчык спыняецца на старасвецкай аздобе матэрыялаў, «першародных» для беларусаў — кераміцы, тканіне, вырабах з дрэва.

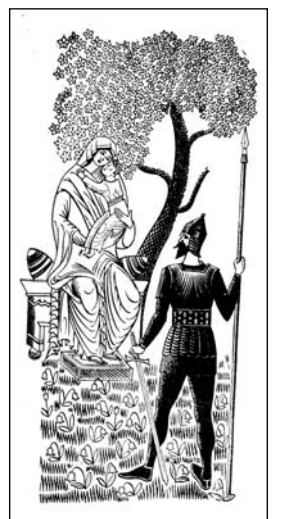
Свяцтва «беларускага і літоўскага народнага мастацтва тлумачыцца хіба супольнай праздаўжэйшы час дзяржаўнасцю, стратай беларускім і літоўскім народамі ўласнай шляхты, а таксама супольным гістарычным лёсам гэтых народаў як сялянскіх». Агульным, лічыць ён, з'яўляецца і непарыўнасць народнага мастацтва абодвух этнасаў з навакольнай прыродай, з «зямлёй-карміцелькай», з сялянскім космасам, увасабленнем, «працягам і дапаўненнем прыроды» якога ёсць творчасць.

Заўважаючы этнічную розніцу ў мысленні, адчуваннях і тэмпераменце народаў, Дрэма акцэнтуйце ўвагу чытача на агульным, першароднымі элеменце, якім з'яўляецца тып арнаменту ў мастацтве літоўцаў і беларусаў. Арнаменту «чыста тэхнічнага, г. зн. абумоўленага своеасаблівасцямі матэрыялу і прыладдзя да абраблення. Яго арнаментыка з лінейнымі і геаметрычнымі матэрыяламі выражае непасрэдна і рэчавыя адносіны да матэрыялу, тэхнікі і мастацтва. Мастацтва гэтых народаў ухільяецца ад лішняга пустого гутаркі, літаратурнасці і ўсякіх выдуманых прадметных ілюзіяў і прыродна-раслінных матэрыялаў. Фантазія гэтых народаў ёсць такая багатая, што патрабуе, не стараючыся зусім пазычыць у прыродзе, знайсці незлічоную колькасць матэрыялаў і камбінацыяў».

У 1928 годзе ў Мінску Інстытут беларускай культуры (Інбелкульт) выдаў том «Нарысаў з гісторыі беларускага мастацтва», створаны заснавальнікам беларускай мас-

1
Дзе Палата рака
Упадае у Дзьвіну,
Дзе драмала сасна
На кургане,
Горад Полацак там
(Помніць хто старыну)
Узьвялі
Крывічы — палачане.
Ад Палаты ракі
Да сівога Дняпра,

Ілюстрацыі да паэмы «Рагнеда»

